

těžké poranění. Okolnost, že došlo k srážce při výjezdu ze zatáčky (ve směru jízdy obžalovaného), tedy již na počátku přímé a přehledné silnice, obžalovaného neomlouvá, poněvadž nebezpečnou situaci, v níž se ocitl v tom okamžiku, když vyjel ze zatáčky tím, že se dostal s motorovým kolem do středu silnice, zavinil svou neopatrností; bylať, jak rozsudek zjišťuje, výsledkem jeho nepřipustně rychlé jízdy v zatáčce a právem proto za ni zodpovídá. Že toto zavinění, spočívající v nepřipustně rychlé jízdě v nebezpečné a ostré zatáčce, třeba se i její důsledky projevily teprve při výjezdu ze zatáčky, bylo v příčinné spojitosti pro nastalý výsledek, zjišťuje napadený rozsudek formálně bezvadně. Rovněž tak zavinění obžalovaného ve směru subjektivním, odůvodněné logickou úvahou, že »obžalovaný, znaje místní poměry, zejména ostrou, velmi nebezpečnou a úplně nepřehlednou zatáčku, a věda, že silnice není uzavřena, jakož i že může počítati s celou řadou motorových vozů proti němu jedoucích, mohl nahlédnouti, že nepřipustně rychlou jízdou v zatáčce může ohroziti tělo, život i zdraví lidí«. Že také poškozený srážku spoluzavinil, rozsudek sám připouští; než spoluzavinění poškozeného, v souzeném případě jistě převážné, nevylučuje trestnou odpovědnost obžalovaného za vlastní zavinění ani v objektivním ani v subjektivním směru. Pokud ji zmateční stížnost popírá a hmotněprávní zmatek neprovádí na podkladě celého skutkového děje zjištěného v rozsudku, není provedena po zákonu. Jinak jest neodůvodněna a bylo ji proto zavrhnouti.

Čís. 3461.

Zákon staví v § 68 tr. zák. na roveň trvalému ustanovení úředníkem, zřízencem nebo sluhou při státním nebo obecním úřadě vyslání osoby, která není ani úředníkem, ani zřízencem, ani sluhou úřadu, úřadem za účelem určitého úkonu.

Uložení práce vrchností osobě soukromé zakládá však poměr ve smyslu § 68 tr. zák. jen, jde-li o takový příkaz, který jest v rámci úředních úkonů vrchností, uložených jí zákonem nebo povahou jejího úřadu nebo služby. Příkazem musí býti přenesena na vyslance část působnosti úřadu samého.

Civilní geometr požívá ochrany § 68 tr. zák., je-li úkon, jímž byl Státním pozemkovým úřadem pověřen, v rámci úředních úkonů tohoto úřadu.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, Zm II 32/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uheriském Hradišti ze dne 9. ledna 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem útisku podle § 1 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n. a přestupkem podle § 312 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc přikázal místně příslušnému okresnímu soudu k opětovnému projednání a rozhodnutí, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Na základě obžaloby, která dávala obžalovanému za vinu zločin podle § 81 a přestupek podle § 312 tr. zák., uznal nalézací soud obžalovaného vinným jednak přestupkem útisku podle § 1 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n., jednak přestupkem proti veřejným zařízením a opatřením podle § 312 tr. zák. Rozsudek jest ohledně obou částí výroku o vině (odsuzujícího výroku) napaden jen zmateční stížností obžalovaného, jež uplatňuje důvody zmatečnosti podle čís. 4, 5 a 9, písm. a) § 281 tr. ř. Stížnosti jest přiznati důvodnost. Zmatek podle čís. 4 § 281 tr. ř. shledává stěžovatel v tom, že nebylo vyhověno jeho návrhu, by dotazem na Státní pozemkový úřad bylo zjištěno, v jakém poměru byl civilní geometr Ing. Jan C. k tomuto úřadu, zejména zda v poměru služebním či toliko v soukromoprávním poměru námezdním. Druhý odstavec § 68 tr. zák. uvádí mezi osobami, ve kterých se stělesňuje vrchnost, které činiti násilím odpor první odstavec zakazuje, vedle úředníků, zřízenců a sluhů státních a obecních úřadů též vyslance (zmocněnce) těchto úřadů. Z toho je zřejmo, že zákon staví na roveň trvalému ustanovení úředníkem, zřízencem, sluhou při některém státním aneb obecním úřadě vyslání osoby, která není ani úředníkem, ani zřízencem ani sluhou úřadu, úřadem za účelem určitého úkonu, příkaz úřadu osobě, která není jeho úředníkem, zřízencem, sluhou, by předsevzala určitý úkon. Proto nezáleží na tom, zda svědek C. byl či nebyl právě ve služebním poměru k úřadu pozemkovému. Než uložení práce vrchností osobě soukromé nemusí v každém případě býti příkazem, zakládajícím poměr ve smyslu § 68 tr. zák., nýbrž jen takový příkaz, který jest v rámci úředních úkonů vrchnosti, uložených jí zákonem neb povahou jejího úřadu nebo služby. Příkazem musí býti přenesena na vyslance část působnosti úřadu samého. V souzeném případě vyslovil sice nalézací soud, že Ing. Jan C. vykonával jako úřední osoba vrchnostenský příkaz, avšak jen na základě výpovědi Ing. Jana C., slyšeného jako svědka, aniž by byl poměr mezi ním a Státním pozemkovým úřadem v naznačeném směru blíže objasnil a zjistil, zda tu šlo skutečně o příkaz vrchnostenský v onom smyslu. Nelze proto upříti zmateční stížnosti v tomto směru oprávnění, že, kdyby byl obžalovaným nabídnutý důkaz dotazem u pozemkového úřadu připuštěn a nalézací soud podle výsledků tohoto průvodu uvažoval, zda je úkon Ing. Jana C.-a, jímž byl Státním pozemkovým úřadem pověřen, v rámci úředních úkonů tohoto úřadu, okolnost ta mohla míti vliv na rozhodnutí o otázce, zda lze spatřovati v osobě Ing. Jana C.-a osobu v § 68 tr. zák. jmenovanou a v jeho urážce skutkovou podstatu přestupku podle § 312 tr. zák. Bylo proto zmateční stížnosti, pokud napadá odsuzující výrok nalézacího soudu ohledně přestupku podle § 312 tr. zák. již z tohoto důvodu vyhověti, aniž bylo třeba zabývati se dalšími uplatňovanými důvody zmatečnosti.

Čís. 3462.

§ 420 tr. zák. nestanoví skutkovou podstatu zvláštního samostatného trestného činu, nýbrž upravuje jen trest pro trestný čin uvedený v § 413